

- b) toto prepustenie sa uskutočnilo na základe neutrálnej vnútroštátnej právnej úpravy;
- c) v uvedenom prípade prepustenia vnútroštátna právna úprava nestanovuje žiadne kritéria a žiadnu povinnosť posudzovať všetky osoby, ktorých by sa prepustenie prípadne mohlo týkať, a ani žiadnu povinnosť odôvodniť prepustenie konkrétnej osoby?
2. Má sa článok [14] ods. 1 písm. c) smernice 2006/54, ako aj článok 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78 v spojení s článkami 30, 47 a článkom 52 ods. 1 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že pripúšťajú také vnútroštátne opatrenie podľa článku 157 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ako je článok 21 zákona o ochrane pred diskrimináciou (Zakon za zaščita ot diskriminacija) v spojení s článkom 106 ods. 1 bodom 2 zákona o verejnej službe (Zakon za daržavnija služitel), keď takáto právna úprava v prípade prepustenia úradníka uvedeného v prvej prejudiciálnej otázke (z dôvodu skončenia služobného pomeru na základe znižovania počtu rovnakých služobných pozícií, ktoré sú zastávané tak mužmi, ako aj ženami) z verejnej služby výslovne nestanovuje žiadnu povinnosť uskutočniť výber a nestanovuje ani žiadne kritériá ako súčasť práva na prepustenie, pričom správna a súdna prax ich pripúšťa len vtedy, keď orgán príslušný na prepúšťanie podľa vlastnej úvahy schválil postup a kritériá, zatiaľ čo na rozdiel od toho v identickom prípade prepustenia osoby z verejnej služby bola normatívne stanovená povinnosť uskutočniť výber a boli stanovené kritériá pre uskutočnenie výberu ako súčasť práva tohto orgánu na prepustenie?
3. Má sa článok [14] ods. 1 písm. c) smernice 2006/54, ako aj článok 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78 v spojení s článkami 30, 47 a článkom 52 ods. 1 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že prepustenie úradníka z verejnej služby je neoprávnené a preto nezlučiteľné s uvedenou právnou úpravou len preto, že správny orgán neuskutočnil žiaden výber a neuplatnil žiadne objektívne kritéria, resp. neuviedol žiadne dôvody svojho rozhodnutia prepustiť konkrétnu osobu v prípade, že táto osoba zastávala rovnakú služobnú pozíciu ako iné osoby, muži a ženy a toto prepustenie sa uskutočnilo na základe právnej úpravy, ktorá bola neutrálna [z hľadiska pohlavia]?
4. Majú sa články 18 a 25 smernice 2006/54 v spojení s článkom 30 Charty základných práv vykladať v tom zmysle, že zodpovedajú zásade proporcionality a pripúšťajú takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá v prípade protiprávneho prepustenia stanovuje náhradu škody, ktorá sa uplatní sa aj v prípadoch porušenia únijnej zásady rovnosti zaobchádzania v zamestnaní a povolani, a ktorá stanovuje maximálnu dobu náhrady škody v dĺžke šiestich mesiacov, ako aj určuje jej výšku na úrovni základnej mzdy zastávanej služobnej pozície, avšak len v takom prípade, že táto osoba je nezamestnaná, alebo dostáva nižšiu odmenu, za predpokladu, že samostatný nárok danej osoby na opätovné prijatie na rovnakú služobnú pozíciu existuje oddelene a netvorí súčasť jej nároku na náhradu škody podľa vnútroštátnej právnej úpravy príslušného členského štátu?“

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 204, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 303, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 20. januára 2016 – A Oy

(Vec C-33/16)

(2016/C 111/16)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A Oy

Zúčastnená strana: Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 148 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nakládka a vykládka plavidla predstavujú služby v zmysle tohto ustanovenia, ktoré sú v zmysle článku 148 písm. a) tejto smernice určené pre priame potreby nákladu námorných plavidiel?
2. Má sa článok 148 písm. d) smernice 2006/112/ES s ohľadom na bod 24 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Elmeke, spojené veci C-181/04 až C-183/04, podľa ktorého oslobodenie stanovené v tomto ustanovení nemožno rozšíriť na služby uskutočňované v štádiách predchádzajúcich predaju, vykladať v tom zmysle, že to platí aj pre službu dotknutú v konaní vo veci samej, v ktorom služba, ktorú na prvom stupni predaja poskytol subdodávateľ spoločnosti A Oy, zahŕňa službu materiálne priamo zameranú na náklad, ktorú A Oy následne fakturuje špedičnému alebo dopravnému podniku?
3. Má sa článok 148 písm. d) smernice 2006/112/ES s ohľadom na bod 24 uvedeného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého oslobodenie stanovené v tomto ustanovení sa vzťahuje len na služby priamo poskytované vlastníčkovi plavidla, vykladať v tom zmysle, že toto oslobodenie sa nemôže uplatniť, ak sa služba poskytuje osobe oprávnenej disponovať s nákladom, napríklad vývozcovi alebo dovozcovi tovaru?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa (Lotyšsko) 27. januára 2016 –
Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services“**

(Vec C-46/16)

(2016/C 111/17)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Valsts ieņēmumu dienests

Ďalší účastník v konaní: SIA „LS Customs Services“

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 29 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾ z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, vykladať v tom zmysle, že metóda stanovená v uvedenom článku sa uplatní aj vtedy, ak k dovozu tovaru a k jeho prepusteniu do voľného obehu na colnom území Spoločenstva došlo v dôsledku toho, že počas tranzitného konania bol tovar odňatý spod colného dohľadu, pričom ide o tovar, ktorý podlieha dovoznému clu a ktorý nebol predaný na vývoz na colné územie Spoločenstva, ale na vývoz mimo Spoločenstva?
2. Má sa pojem „postupne“, ktorý je uvedený v článku 30 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, v súvislosti s právom na riadnu správu vecí verejných, ktoré je zakotvené v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a so zásadou odôvodnenia správnych aktov, vykladať v tom zmysle, že na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že sa uplatní metóda, ktorá je uvedená v článku 31 tohto nariadenia, musí colná správa v každom správnom akte odôvodniť, prečo sa za týchto konkrétnych okolností nemôžu použiť metódy určovania colnej hodnoty tovaru, ktoré sú uvedené v článku 29 alebo článku 30 uvedeného nariadenia?